

Після року нудьги я беруся знову за Крейцера
У 24 роки знов за старого Крейцера
Ах чи ж скоро я покінчу з цим старим
Крейцером
Ах чи ж почну я знов цього старого Крейцера
Щоб знов на ньому й зупинитись.

Ми долі мусимо коритись
А чому ж друзі мої вже давно розпрощались
з Крейцером?
Уже давно переграли Аляра
й концерти Роде Фіорільо і Беріо
Хутко вони скінчать консерваторію
і будуть артистами
А я беруся за Крейцера
я починаю знову старого Крейцера.

28. V. 1916. Владивосток

[З циклу «Осіння рана»; 1915–1916.](#)

Текст наводиться за збірником [«Михайль Семенко. Поезії», 1990](#).